

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 9. května 2018 **odvolání státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 a obžalovaného J. C. narozeneho**, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. ledna 2018 sp. zn. 6 T 162/2017, a rozhodl

takto :

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc **v r a c í** soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J. C. znám vinným zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c), d) tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění nalézacího soudu měl dopustit tím, že v blíže nezjištěném období od 9. února 2011 nejméně do 5. května 2011, ve své kanceláři na adrese a dalších místech na území hl. m. Prahy, v úmyslu ztížit nebo znemožnit zjištění původu pozemku, parcelní č. o celkové výměře 23.015 m², v katastrálním území obec hl. m. Praha, jehož hodnotu znalec vyčíslil na částku 2.280.100,- Kč, předložil V. U. nar. zfalšovanou darovací smlouvu a ačkoliv věděl, že V. U. ve skutečnosti neuzavřel jako obdarovaný darovací smlouvu ze dne 9. prosince 2010 s H. V. nar. jako dárkyní, na jejímž základě se neoprávněně stal formálním vlastníkem předmětného pozemku, že podpis V. U. na darovací smlouvě byl zfalšován a pozemek byl na V. U. převeden v souvislosti se spácháním trestného činu,

a dále v úmyslu převést tento pozemek na jinou, jemu spřízněnou osobu, a tím vytvořit zdání legálního držení pozemku umožňujícího jeho další následný prodej, přiměl V. U. aby pozemek prodal za kupní cenu ve výši 1,14 milionu Kč společnosti STR GROUP, s. r. o., IČ 278 83 574, ovládané Rudolfem Suchým, nar. 3. května 1980, k čemuž došlo na základě kupní smlouvy ze dne 24. února 2011, přičemž společnost EURO DEVELOPMENT DOLNÍ JIRČANY, s. r. o., IČ 284 15 540, kterou obžalovaný zcela ovládal poskytla společnosti STR GROUP, s. r. o., IČ 278 83 574 na nákup pozemků úvěr a tento závazek si obžalovaný nechal zajistit prostřednictvím zástavní smlouvy ze dne 24. února 2011 podepsané

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Dörflová.

V [REDAKCE] U [REDAKCE] i Rudolfem Suchým, čímž obžalovaný ve svůj prospěch zatížil předmětný pozemek zástavním právem na zajištění pohledávky ve výši 1,14 milionu Kč,

následně obžalovaný přiměl Rudolfa Suchého, aby společnost STR GROUP, s. r. o., nechala prodat předmětný pozemek v dobrovolné dražbě, jejíž realizaci dohodl obžalovaný s M [REDAKCE] H [REDAKCE] nar. [REDAKCE], prostřednictvím společnosti BUSSMARK, s. r. o., IČ 267 11 583, oprávněně provádět veřejné dražby,

a současně obžalovaný přiměl svého známého P [REDAKCE] P [REDAKCE] nar. [REDAKCE], aby od něj odkoupil akcie společnosti TRACK PIPE a. s., kterou obžalovaný ovládal, a jejím prostřednictvím aby P [REDAKCE] P [REDAKCE] v dobrovolné dražbě uspořádané dne 27. dubna 2011 dražebníkem BUSSMARK, s. r. o., na adrese Štúrova 1701/55, Praha 4, vydražil předmětný pozemek za částku ve výši 2,28 mil. Kč, přičemž společnost obžalovaného EURO DEVELOPMENT DOLNÍ JIRČANY, s. r. o. poskytla P [REDAKCE] P [REDAKCE] respektive společnosti TRACK PIPE a. s. půjčku na zaplacení vydraženého pozemku v přesně nezjištěné výši a na základě návrhu dražebníka na provedení záznamu do Katastru nemovitostí ČR podaného dne 5. května 2011 bylo zapsáno vlastnické právo k předmětnému pozemku společnosti TRACK PIPE a. s., aniž by došlo k výmazu zástavního práva ve prospěch společnosti EURO DEVELOPMENT DOLNÍ JIRČANY s. r. o.

2. Za tento trestný čin byl obžalovanému podle § 216 odst. 3 tr. zákoníku vyměřen trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému uložen peněžitý trest v celkové výši 500 000 Kč, rozložený do 500 denních sazeb po 1 000 Kč, s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 10 měsíců pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu funkce statutárního orgánu všech typů obchodních společností na do 3 let. Poškozená D [REDAKCE] V [REDAKCE], narozená [REDAKCE] byla se svým nárokem na náhradu škody podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání jak státní zástupce, tak obžalovaný. Odvolání státního zástupce směřuje v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu, který ve složce trestu odnětí svobody považuje za nepřiměřeně mírný, neodpovídající závažnosti konkrétního skutku, jeho společenské škodlivosti a dalším konkrétním okolnostem případu. V této souvislosti přitom připomíná hodnocení okolností rozhodných pro úvahu o druhu a výši trestu samotným nalézacím soudem, kde obvodní soud zdůrazňuje čistě zjištěný motiv obžalovaného, sofistikovanosť a propracovanosť jím spáchané trestné činnosti, jeho vlastní profit bez ohledu na ohrožení a zneužití finanční tísně dalších osob, konkrétně svědka U [REDAKCE] kterého vmanipuloval do spáchání trestného činu podílnictví, za nějž byl tento pravomocně odsouzen. Rovněž nelze pominout zřízené zástavní právo k předmětným pozemkům, které dosud nebylo z katastru nemovitostí vymazáno a nemovitost zatěžuje, ačkoli k jeho vzniku došlo neoprávněně v souvislosti se spácháním trestné činnosti. Státní zástupce rekapituluje jednotlivé kroky učiněné obžalovaným k získání vlastního prospěchu a oproti tomu značné úsilí, které musela vyvinout poškozená H [REDAKCE] V [REDAKCE] aby se skrze rozhodnutí civilních soudů domohla svých práv, aniž by tato dosud byla zcela očištěna a nezatížena.
4. Za této situace odvolatel považuje trest odnětí svobody ve výměře 30 měsíců, a to i v kombinaci s uloženým peněžitým trestem a trestem zákazu činnosti za neadekvátní, a proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a sám ve věci rozhodl v intencích podaného odvolání, když státní zástupce u hlavního líčení navrhoval trest odnětí svobody ve výměře 4 let, popř. aby věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
5. Obžalovaný směřuje své odvolání proti všem výrokům napadeného rozsudku, které považuje za vadné jak po stránce právní, tak skutkové. Především si klade otázku, zda byla zachována

totožnost skutku, když byl viněn z organizátorství k trestnému činu podílnictví a odsouzen jako jediný pachatel trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti. Domnívá se, že obžaloba byla podána v rozporu s ustanovením § 24 tr. zákoníku, neboť nerespektovala zásadu akcesority účastenství. V takovém případě měl soud podanou obžalobu předběžně projednat v souladu s ustanovením § 185 tr. řádu, a to minimálně z důvodu uvedeného v § 186 písm. d) tr. řádu, a strany upozornit na možnost posouzení jednání podle jiného ustanovení trestního zákona. V této souvislosti poukazuje na to, že protokol o hlavním líčení ze dne 29.1.2018 nezobrazuje jeho průběh v části přednesu závěrečných návrhů. V této části se tak odvolatel domnívá, že mu bylo zásadním způsobem porušeno právo na obhajobu, neboť mu nebyla dána možnost bránit se proti tvrzení, že se měl dopustit trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti.

6. Odvolatel potom namítá nesprávné hodnocení provedených důkazů a účelové vedení dokazování, zejména pokládání kapciózních otázek předsedkyní senátu svědkovi V [REDACTED] U [REDACTED] u hlavního líčení dne 21.11.2017. Nesouhlasí také s vedením výslechů svědkyň M [REDACTED] A [REDACTED] a G [REDACTED] B [REDACTED] a zpochybňování jejich odpovědí ze strany předsedkyně senátu.
7. V odvolání je dále vytýkáno napadenému rozsudku, že není postaven na provedených důkazech, ale na fantazijních úvahách, přičemž odvolateli není zřejmé, z jakého důkazu soud dovozuje jeho propojení s osobami V [REDACTED] U [REDACTED], Rudolfa Suchého nebo P [REDACTED] P [REDACTED] či se společností STR GROUP, s.r.o., když nikdo z těchto osob s ním není nijak zpřízněn ani osobně svázán a stejně tak z ničeho nevyplývá, že by tyto osoby k jejich jednání v souvislosti s projednávanou věcí jakkoli přiměl (nikdo z nich nic takového neuvedl, a to dokonce ani V [REDACTED] U [REDACTED] na cílený dotaz předsedkyně senátu). Přitom soud zcela pomíjí jeho obhajobu, v níž prezentoval skutečnosti tak, jak si je po více než 6 letech pamatoval, aniž by tento zásadní časový odstup od rozhodných událostí k zahájení trestního řízení byl zapříčiněn jeho osobou.
8. V této souvislosti odvolatel rekapituluje provedené důkazy, zdůrazňuje e-mailovou komunikaci na čl. 858 – 872 mezi ním a M [REDACTED] A [REDACTED] z níž plyne, že o V [REDACTED] U [REDACTED] se prokazatelně dozvěděl od této svědkyně, přičemž V [REDACTED] U [REDACTED] skutečně evidentně poptával úvěr ve výši 6 000 000 Kč se zástavou předmětné nemovitosti. Zdůrazňuje objektivnost důkazu e-mailovou komunikací, která vznikla v rozhodné době a nemohla tak být ovlivněna následnými událostmi, zatímco výpověď V [REDACTED] U [REDACTED] považuje v mnoha částech za značně rozpornou a v důsledku toho nevěrohodnou. Trvá na svém popisu událostí, vyjadřuje svůj názor, že V [REDACTED] U [REDACTED] patřil do skupiny Mgr. F [REDACTED] S [REDACTED] a dalších osob, které se v říjnu 2010 podílely na zfalšování darovací smlouvy. Proč by mu jinak V [REDACTED] U [REDACTED] telefonoval a sjednal si s ním schůzku, pokud by předmětný pozemek nechtěl zobchodovat? Připomíná rozdílné verze svědka U [REDACTED] v otázce stanovení ceny předmětného pozemku. Za nelogickou označuje úvahu soudu, že osoba opakovaně odsouzená pro majetkovou trestnou činnost by si nikdy nevzala půjčku 6 000 000 Kč, pokud by měla jiné dluhy. Soud přitom zpochybňuje fakt, že se od svědkyně A [REDACTED] dozvěděl, že V [REDACTED] U [REDACTED] poptává půjčku ve výši 6 000 000 Kč, což je však v přímém rozporu s citovanou e-mailovou komunikací, v čemž odvolatel spatřuje nezalost spisu nalézacím soudem, o níž svědčí i skutečnost, že byl soudem obžalovaný vyzván k doložení pokladních dokladů o vyplacení hotovostních plateb V [REDACTED] U [REDACTED] ačkoli tyto již byly součástí spisu. Tomuto argumentu svědčí i další část odůvodnění napadeného rozsudku na str. 8, kde soud zmiňuje, že svědkyně A [REDACTED] i její sestra uvedly, že neměly na V [REDACTED] U [REDACTED] žádný kontakt, což však opět odporuje e-mailové komunikaci svědkyně A [REDACTED] ze dne 10.2.2011, kde výslovně zmiňuje, že tento kontakt omylem vymazala. Stejně tak nesouhlasí s vyjádřením soudu, že pokladní doklady stvrzující převzetí kupní ceny jsou opatřeny buď zfalšovanými podpisy svědka U [REDACTED] nebo tento je

skutečně podepsal, aniž by však řešil jejich obsah a deklarované částky převzal. Sám svědek U [redacted] své podpisy na těchto dokladech nezpochybnuje.

9. Odvolatel tak nesdílí názor nalézacího soudu o věrohodnosti výpovědi svědka V [redacted] U [redacted] naopak jej označuje za iniciátora schůzky ohledně sjednání půjčky s obžalovaným a zdůrazňuje, že podle provedených důkazů tento svědek převzal kupní cenu za pozemky poníženou o vyplacené exekuce a provizi firmy obžalovaného za zprostředkování předmětného prodeje, a to v hotovosti. Obžalovaný neprověřoval jeho tvrzení, že nemá bankovní účet, ale z provedeného dokazování je zřejmé, že platby v hotovosti svědek U [redacted] požadoval z důvodu jeho dalších dluhů. Svědek připustil, že užíval drogy a i z tohoto důvodu lze spekulovat o osudu vyplacených peněz. Přitom proti výpovědi V [redacted] U [redacted] stojí celá řada přesvědčivých důkazů, a to nejen listiny vzniklé v rozhodnou dobu, ale i výpovědi bezúhonných občanů, které soud apriori znevěrohodňuje, bagatelizuje nebo je zcela přehlíží, když si již předem vytvořil svůj názor. V souvislosti s věrohodností svědka V [redacted] U [redacted] odvolatel poukazuje i na jeho rejstřík trestů a nerespektování soudních rozhodnutí, přičemž k události, pro kterou je obžalovaný souzen, došlo v době intenzivního páchání trestné činnosti majetkové i násilné svědkem U [redacted]
10. Odvolatel dále poukazuje na svou více než dobrou majetkovou situaci a na skutečnost, že na celé transakci ve výsledku jeho firma prodělala. Nerozumí proto argumentaci soudu o jeho zjištěném motivu. Dle odvolatele přitom ani v dohledné budoucnosti nebyla naděje na „nestavebním“ pozemku vydělat, proto sám obžalovaný o koupi neměl zájem. Naproti tomu investice jeho známého P [redacted] P [redacted] pro jeho syna do budoucna byla pochopitelná. Pokud obvodní soud zpochybňuje prodej akciové společnosti svědku P [redacted] za 250 000 Kč, ačkoli základní kapitál činil 2 000 000 Kč, jedná se o zcela běžnou praxi a obvyklou cenu společnosti. Poukazuje přitom na daňovou výhodnost nákupu pozemku akciovou společností.
11. Pro něj přitom celá záležitost byla běžným obchodním případem, v němž jednak získal zprostředkovatelskou odměnu za prodej U [redacted] pozemku, jednak půjčil firmě STR GROUP s.r.o. na vysoký úrok, což by nikdy spřátelenému subjektu neudělal. Navíc prodej pozemku svědka U [redacted] inzeroval na veřejně dostupných serverech S Reality a Euro bydlení. Celá záležitost probíhala v době realitní krize a zájemci o koupi nemovitostí tak nebyli. Obžalovaný přitom odmítá jakékoli své propojení s Rudolfem Suchým, kromě předchozích obchodních zkušeností, kdy tento od nich koupil pozemek v Jesenici. Stejně tak neexistuje žádné jeho propojení s M [redacted] H [redacted] a v tomto směru odvolatel považuje volné úvahy soudu za nezákonné a ničím nepodložené. Pokud soud shledává cokoli nestandardního na veřejné dražbě, je na místě dotazovat se právě M [redacted] H [redacted] a nikoli takovou skutečnost bez dalšího dávat k tíži obžalovanému. Obvodní soud přitom nerespektoval návrh státního zástupce na výslech tohoto svědka, přesto s jeho osobou „pracuje“ v odůvodnění rozhodnutí.
12. Odvolatel soudu rovněž vytýká, že nevyhověl jeho návrhu na učinění dotazu k Finančnímu úřadu pro Prahu 6 ohledně ověření pravdivosti tvrzení V [redacted] U [redacted] že za něj uhradil darovací daň, což obžalovaný zcela odmítá. Upozorňuje rovněž, že ihned po hlavním líčení dne 16.10.2017 požádal zmocněnce poškozené JUDr. J [redacted] P [redacted] o přípravu dokumentů ke vzdání se zástavního práva k předmětnému pozemku, což dosud nebylo vyřízeno kvůli formálním vadám dokumentů, které již podepsal a které byly zaslány katastrálnímu úřadu. Ten však vyzval věřitele k jejich přepracování.
13. Přesto, že se obžalovaný necítí vinným, poukazuje na uložený trest v rozporu s rozhodovací praxí v obdobných případech a zcela odporující doktríně proklamované zejména Nejvyšším soudem ČR o snižování kriminalizace, trestní represe a pečlivého zvažování nezbytnosti ukládání nepodmíněných trestů odnětí svobody. V této souvislosti vytýká nalézacímu soudu, že si neověřil aktuální stav ohledně otázky zástavního práva před svým meritorním rozhodnutím. Poukazuje dále na trestní sazbu aplikovaného ustanovení trestního zákoníku a

dobu uplynulší od údajného spáchání trestného činu v trvání 7 let, což výrazně snižuje škodlivost protiprávního jednání, pokud by se jej dopustil. Přitom dosud nikdy nebyl soudně trestán ani projednáván. Jeho jednáním nevznikla žádná škoda ani nenapravitelný škodlivý následek. Odůvodnění výroku o trestu postrádá posouzení povahy a závažnosti trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, posouzení jeho osoby jako pachatele, míru jeho zavinění, pohnutky, jeho osobních, rodinných a jiných poměrů a dosavadního způsobu života, včetně délky trestního řízení.

14. Závěrem odvolatel vyjadřuje svůj názor, že odůvodnění napadeného rozsudku neodpovídá ustanovení § 125 tr. řádu, když selektivně vybírá z provedených důkazů, mnohé desinterpretuje, řádně neodůvodňuje vyhlášené výroky, a je tak nepřezkoumatelný a představuje příklad extrémního rozporu mezi úvahami soudu a obsahem provedených důkazů. Pro uvedené vady se odvolatel domnívá, že v případě zrušení rozhodnutí a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí je na místě věc projednat v jiném složení senátu, k čemuž odkazuje na konkrétní judikaturu Ústavního soudu, Nejvyššího soudu ČR a Evropského soudu pro lidská práva.
15. Odvolatel navrhuje, aby městský soud napadený rozsudek zrušil v celém jeho rozsahu a sám jej podle § 226 písm. a) tr. řádu zprostil obžaloby, nebo aby věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí za současného přikázání takového postupu v jiném složení senátu v souladu s ustanovením § 262 tr. řádu.
16. Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlédl, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné.
17. Podle § 258 odst. 1 tr. řádu odvolací soud zruší napadený rozsudek také
 - b) pro vady rozsudku, zejména pro nejasnost nebo neúplnost jeho skutkových zjištění týkajících se přezkoumávané části rozsudku, nebo proto, že se ohledně takové části soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí,
 - c) vzniknou-li pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku, k objasnění věci je třeba důkazy opakovat nebo provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně.
18. Především je třeba obvodnímu soudu vytknout, že nedostal svým povinnostem stanoveným v § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu, když neprovedl ve věci všechny potřebné a reálně dostupné důkazy, s provedenými důkazy se řádně ve smyslu citovaného ustanovení trestního řádu nevypořádal, některé skutečnosti z provedených důkaz nevzal v potaz, aniž by dostatečně konkretizoval své závěry a důkazy, z nichž k nim dospěl.
19. Byť se odvolací soud částečně ztotožnil s odvoláním obžalovaného, nebylo tomu tak ve všech ohledech. Pokud odvolatel namítá porušení svého práva na obhajobu z důvodu jiného právního posouzení skutku oproti podané obžalobě, zde je třeba uplatněné námitce oponovat. Dle právní teorie je totožnost skutku institutem procesním. Soud přitom může rozhodnout pouze o skutku uvedeném v žalobním návrhu podaném proti určitému obviněnému. Za jeden skutek se přitom v nauce i praxi považují všechny projevy vůle pachatele navenek, které jsou příčinou následku významného z hlediska trestního práva, pokud jsou zahrnuty zaviněním. Podstatu skutku tvoří jednání, které je projevem vůle ve vnějším světě a může být spácháno

úmyslně i z nedbalosti. Rámec aktů zahrnutých do jednání je však určen trestně právně relevantním následkem, jehož musí být jednání příčinou. Jedná se potom o takový následek, který je znakem některého jednotlivého trestného činu. Následek spojuje dílčí akty do jednoho skutku a zároveň umožňuje dělit chování člověka na různé skutky. Aby se jednalo o jeden skutek, je třeba, aby akt jednání byl příčinou následku, který je znakem skutkové podstaty některého trestného činu a v době jednání pachatel jednal zaviněně. Pro zachování totožnosti skutku přitom postačuje zachování totožnosti jednání nebo totožnosti následku, postačí tedy zachování jedné z těchto složek skutku.

20. Porovnáme-li popis žalovaného skutku se skutkovými zjištěními napadeného rozsudku, je evidentní, že k porušení totožnosti skutku nedošlo ani v jedné jeho složce, naopak obě složky zůstaly zachovány a uplatněná námitka odvolatele v tomto směru nemůže obstát. Přitom ze spisového materiálu ani z procesního postupu nalézacího soudu nevyplývá, že by dospěl k jinému právnímu posouzení žalovaného jednání obžalovaného ještě před zahájením hlavního líčení a odvolací soud zde neshledává nutnost postupu dle § 190 odst. 2 tr. řádu, tedy nutnost upozornit osoby, jimž se doručuje opis obžaloby, na možnost odchylného právního posouzení skutku.
21. Podle § 225 odst. 2 tr. řádu uznat obžalovaného vinným trestným činem podle přísnějšího ustanovení zákona, než podle kterého posuzovala skutek obžaloba, může soud jen tehdy, když obžalovaný byl na možnost tohoto přísnějšího posuzování skutku upozorněn podle § 190 odst. 2. Nestalo-li se tak, je třeba obžalovaného na onu možnost upozornit ještě před vynesením rozsudku, a žádá-li o to, poskytnout mu znovu lhůtu k přípravě obhajoby a hlavní líčení k tomu účelu odročit.
22. Je však třeba zdůraznit, že pod přísnějším ustanovením zákona se rozumí ustanovení, na jehož základě se zhoršuje postavení obžalovaného, tedy v zásadě se jedná o ustanovení s přísnější trestní sazbou, obsahující přísnější alternativní tresty nebo možnost uložení alternativních trestů neobsahující vůbec. Z tohoto pohledu při aplikaci ustanovení § 24 odst. 2 tr. zákoníku, dle kterého se na trestní odpovědnost a trestnost účastníka užije ustanovení o trestní odpovědnosti a trestnosti pachatele, jestliže trestní zákon nestanoví něco jiného, nelze v konečném výsledku jako na přísnější posouzení pohlížet ani na formu trestné součinnosti obžalovaného, tedy zda se jednání dopustil jako pachatel nebo jako účastník, neboť v obou případech je na takové jednání po jeho právním posouzení aplikováno stejné ustanovení trestního zákoníku. Při porovnání ustanovení §§ 214 a 216 od jejich základní skutkové podstaty až po skutkovou podstatu kvalifikovanou uvedenou v odst. 3 těchto ustanovení lze konstatovat, že z uvedeného pohledu § 225 odst. 2 tr. řádu se jedná o ustanovení zcela shodná, neboť umožňují uložení zcela shodných trestů a u trestu odnětí svobody se zcela totožnými trestními sazbami.
23. Obžalovaný tak od prvopočátku věděl, jaké konkrétní jednání a jaký následek je mu kladen za vinu a proti jakému obvinění má vést svoji obhajobu, a to jak co do jejího obsahu, tak případných následků, které mu hrozí. V tomto směru tak ze strany obvodního soudu nebyla shledána žádná pochybení v jeho postupu.
24. Stejný závěr však odvolací soud nemohl učinit ve vztahu k rozsahu provedeného dokazování a jeho pečlivému zhodnocení v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, 6 tr. řádu tak, aby napadený rozsudek dostal i ustanovení § 125 tr. řádu v požadavcích na jeho pečlivé odůvodnění. V tomto směru se odvolací soud ztotožňuje s obžalovaným jako odvolatelem, byť jej k tomu vedou převážně odlišné důvody, než jsou v podaném odvolání namítány. Rozhodně se odvolací soud nedomnívá, že by tyto nedostatky, které budou podrobně formulovány níže, byly důvodem pro rozhodnutí podle § 262 tr. řádu o změně složení trestního senátu. Takový postup je totiž třeba označit za zcela výjimečný, neboť by mohlo dojít k porušení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, tedy k odnětí obžalovaného jeho zákonnému soudci,

k čemuž v popsaném případě není důvod. Rozsudek obvodního soudu se rozhodně nevyznačuje žádnou svévolí, nicméně za současného stavu je třeba jej označit za předčasné, a to z důvodu, že nebyly vyčerpány všechny důkazy, které by měly zásadní význam pro rozhodnutí ve věci, popř. tyto důkazy nebyly provedeny v potřebné šíři a provedené důkazy následně nebyly důsledně hodnoceny ve všech jednotlivostech, ale i souvislostech, když mnohé z nich, mající evidentně značný význam pro posouzení věci, obvodní soud ve svém rozhodnutí ani nezmiňuje.

25. Především je třeba nalézacímu soudu vytknout, že nikoli důsledně provedl výslech svědka P. P. a zcela upustil od výslechu svědka M. H. přičemž se jedná o dva významné svědky, kteří měli svůj nezastupitelný podíl na řetězci převodu nemovitostí v předmětné věci. P. P. takto nebyl podrobně vyslechnut ke způsobu financování koupě předmětných pozemků v provedené dobrovolné dražbě, k níž dle dokumentů založených na čl. 141 a násl. a 164 a násl. došlo dne 27.4.2011. Přitom v souvislosti s jednotlivými výpověďmi a po sobě následujícími kroky je třeba se velmi pečlivě zabývat jejich významem, logikou a časovou sousledností. V tomto smyslu je jistě velmi pozoruhodné, že kupní smlouva mezi V. U. jako prodávajícím a spol. STR GROUP, s.r.o. jako kupujícím byla uzavřena dne 24.2.2011, s ověřením podpisů za vlastní však až 4.3.2011 a téhož dne společně se zástavní smlouvou ve prospěch společnosti EURO DEVELOPMENT DOLNÍ JIRČANY, s.r.o. podána k provedení změny zápisu na katastrální úřad. Se stejnými daty byla uzavřena i zástavní smlouva k předmětným nemovitostem ve prospěch uvedené společnosti EURO DEVELOPMENT DOLNÍ JIRČANY, s.r.o. V souvislosti s postupem jednotlivých akterů je třeba posuzovat i smlouvu o úvěru č. 2011001 uzavřenou mezi společností EURO DEVELOPMENT DOLNÍ JIRČANY, s.r.o. jako věřitelem a společností STR GROUP, s.r.o. jako dlužníkem k částce 1 140 000 Kč, která byla dlužníkovi poskytnuta na úrok ve výši 29,09% z celkové poskytnuté částky, přičemž smlouva byla uzavřena rovněž dne 24.2.2011 se splatností uvedené částky do 10.3.2011 s velmi přísnými sankčními poplatky a se zajištěním zástavním právem k předmětným nemovitostem. Ihned dne 14.3.2011 byl dlužník vyzván věřitelem k plnění navýšenému již na celkovou částku 1 362 194 Kč a dne 16.3.2011 již zástupce spol. STR GROUP, s.r.o. Rudolf Suchý uděluje plnou moc spol. BUSSMARK, s.r.o. k provedení veřejné dražby dobrovolné předmětných pozemků. Na základě této plné moci dne 21.3.2011 M. H. jako zástupce dražebníka i navrhovatele uzavírá smlouvu o provedení dražby dobrovolné k předmětným pozemkům a téhož dne je uveřejněna dražební vyhláška s datem konání dražby 27.4.2011.
26. V této souvislosti je jistě zajímavé, jak nejnižší podání, tak možnost jeho snížení, ale rovněž je třeba se zabývat způsobem a dobou složení dražební jistoty, k čemuž by se měli vyjádřit jak svědci P. P., tak M. H. k objasnění jednotlivých kroků a ke způsobu jednání, neboť i tyto skutečnosti mají význam pro posouzení podílu obžalovaného na uvedeném jednání. V této souvislosti je třeba se zabývat smlouvu o poskytnutí půjčky na složení dražební jistoty na čl. 142 a otázkou, kdo předmětnou smlouvu podepsal za všechny smluvní strany a na základě čeho. Rovněž je třeba se snažit objasnit, kdy tato smlouva byla podepsána, neboť není datována. Neméně významným je potvrzení o složení dražební jistoty ze dne 21.4.2011 a skutečnost, komu bylo vystaveno, míněno jmenovitě fyzickou osobu, popř. předáno či doručeno, a na základě čeho, tedy jak konkrétně byla dražební jistota složena. Svědek P. P. totiž hovořil o půjčce od obžalovaného J. C. poskytnuté za účelem nákupu nemovitostí, k čemuž byla doložena směnka vlastní a výdajové pokladní doklady na čl. 150 – 152, avšak i zde je třeba se zabývat uvedenými daty, stejně jako okolností případného splacení půjčky poskytnuté na složení dražební jistoty spol. BUSSMARK, s.r.o., ale i okolnostmi a dobou převodu spol. TRACK PIPE a.s. svědku P. P. Pozornost je třeba obrátit na zápis v obchodním rejstříku k uvedené společnosti, dle něhož obžalovanému J. C. zaniklo členství v představenstvu dnem 11.4.2011 a svědku P. P. vznikla funkce člena

představenstva až dne 26.11.2011. Dle zápisu z řádné valné hromady spol. TRACK PIPE, a.s., který odvolací soud získal ze sbírky listin z obchodního rejstříku, bylo zjištěno, že této valné hromady se účastnil P [redacted] P [redacted] jako zástupce akcionářů (nevýznamná není ani skutečnost, že se jednalo o akcie na majitele), jako zapisovatel N [redacted] M [redacted] a jako ověřovatelé a sčítatelé zápisu M [redacted] H [redacted] a V [redacted] J [redacted]. Je jistě pozoruhodné, že minimálně N [redacted] M [redacted] a V [redacted] J [redacted] jsou osoby, které současně pracovaly pro obžalovaného J [redacted] C [redacted] a měly i dispoziční právo k jeho bankovním účtům, jak vyplývá ze svazku 2 tr. spisu. I k těmto okolnostem by se měl svědek P [redacted] P [redacted] vyjádřit a podle skutečností vyplývajících z jeho výpovědi by obvodní soud měl zvážit případný osobní výslech uvedených osob, jmenovaných v zápisu z valné hromady jako svědků k otázkám, které by měly význam pro toto trestní řízení. I tyto skutečnosti a okolnosti mají nemalou vypovídací hodnotu k projednávané věci.

27. Oba svědci, tedy P [redacted] P [redacted] i M [redacted] H [redacted] by se měli vyjádřit k případnému vzájemnému kontaktu, obsahu jejich jednání, konkrétním krokům, průběhu dražby, tedy např. i k počtu účastníků a v neposlední řadě i ke zmíněným dokumentům a z nich vyplývajícím skutečnostem. V této souvislosti jistě může být obvodnímu soudu vodítkem i dokazování provedené před Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci [redacted]. Při hodnocení důkazů by si jistě obvodní soud mohl povšimnout důkazů obsažených v tomto spisu, které mají svoji vypovídací hodnotu, a z nichž některé konkrétní skutečnosti vyplývají, jako je např. zkoumání pravosti podpisů na relevantních listinách, když konkrétně podpisy V [redacted] U [redacted] na výdajových pokladních dokladech ze dne 24.2., 25.2. a 14.4.2011 byly označeny znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, zpracovaným Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy, odboru kriminalistické techniky a expertíz, za pravé podpisy jmenovaného, který sám je ani nijak striktně nepopírá, a není tedy důvodu o pravosti těchto podpisů pochybovat.
28. Pokud jde o námitky odvolatele, obžalovaného, ohledně prvotního kontaktu a jeho důvodu a zprostředkování se svědkem U [redacted] zde není důvodu zpochybňovat e-mailovou komunikaci mezi obžalovaným a svědkyní M [redacted] A [redacted] potažmo její sestrou G [redacted] B [redacted], nicméně celý sled událostí je třeba posuzovat komplexně s hodnocením jednotlivých na sebe navazujících kroků včetně konečného návrhu na změnu zápisu v katastru nemovitostí ve prospěch spol. TRACK PIPE a.s., podaný dne 5.5.2011, čímž byl uzavřen řetězec převodu předmětných nemovitostí a korunován prodejem ve veřejné dražbě, s jejímž významem je jistě třeba se v hodnocení důkazů vypořádat. Již při prvotním odnětí uvedených pozemků z vlastnictví jejich oprávněné majitelky H [redacted] V [redacted] je řada kroků, které lze označit minimálně za nestandardní. Pozoruhodná je poměrně neobvykle rychlá změna zápisů v katastru nemovitostí od chvíle jejich podání. Ve vztahu k darovací smlouvě se jeví nestandardní, že k návrhu podanému dne 13.12.2010 bylo zjištěno, že v darovací smlouvě je chybně uvedeno rodné číslo dárkyně, na což byl údajně telefonicky upozorněn právní zástupce obou smluvních stran, aniž by byla strana písemně vyzvána k odstranění tohoto vadného údaje, přičemž obratem došlo k založení darovací smlouvy s novou legalizací dne 21.12.2010 a vzápětí dne 22.12.2010 došlo k zápisu do katastru nemovitostí s účinností ke dni podání návrhu, tedy k 13.12.2010. Tyto skutečnosti jistě dokreslují celý způsob převodu předmětných nemovitostí, avšak nelze jimi odvádět pozornost od dalších následujících kroků, které jsou kladeny k tíži obžalovaného. Stejně tak je třeba v těchto vzájemných souvislostech hodnotit všechny provedené důkazy, a to i svědecké výpovědi, jejichž neodpovídající hodnocení obžalovaný jako odvolatel namítá. Pokud zpochybňuje způsob vedení jednotlivých výslechů, je jistě pravdou, že některé otázky mohly být formulovány obratněji, nicméně nelze přehlédnout, že obhajoba formulaci otázek v hlavním líčení nenamítala. Stejně tak, pokud odvolatel uplatňuje námitky k protokolaci hlavního líčení ze dne 29.1.2018, konkrétně v pasáži závěrečných návrhů, je třeba jej poučit, že

takové námitky nejsou předmětem odvolacího řízení, ale je třeba je uplatnit ve smyslu ust. § 57 odst. 1 tr. řádu u Obvodního soudu pro Prahu 2, který jednání vedl a protokol vyhotovil.

29. Pokud jde o lukrativnost uvedených pozemků a perspektivu jejich zhodnocení, zde je třeba si povšimnout vyjádření Magistrátu hl. m. Prahy, odboru územního plánu ze dne 22.5.2012 na čl. 943 – 944, adresovaného paní H. V. které se určením inkriminovaných pozemků zabývá.
30. Namítá-li odvolatel, že obvodní soud neučinil dotaz k Finančnímu úřadu pro Prahu 6 ohledně darovací daně k předmětným pozemkům, poukazuje odvolací soud na žádost Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 21.10.2014, adresovanou Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu na čl. 719 – 720 a odpověď Územního pracoviště pro Prahu 5, tedy příslušného dle obvodu, v němž jsou tyto nemovitosti situovány, datovanou dne 4.2.2015, na čl. 721, v níž se konstatuje, že příslušný finanční úřad darovací smlouvu ze dne 9.12.2010 s předmětem bezúplatného převodu parcelní č. v k.ú. neeviduje, a tudíž daň darovací nebyla zaplacená. Požadavek obhajoby na doplnění dokazování se tak jeví irelevantním a především opakováním skutečností ve spise již doložených.
31. Přitom pokud jde o zmiňované zástavní právo, kterým byly pozemky ihned v prvopočátku zatíženy ve prospěch spol. EURO DEVELOPMENT DOLNÍ JIRČANY, s.r.o., jejímž majoritním společníkem a jediným statutárním zástupce byl právě obžalovaný J. C. zřízení a trvání zástavního práva a z toho plynoucích oprávnění zástavního věřitele mají jistě svůj význam v posuzované věci a je třeba se jimi zabývat, a to i z pohledu skutečností, že spol. STR GROUP s.r.o., která zajistila svůj závazek vůči společnosti EURO DEVELOPMENT DOLNÍ JIRČANY, s.r.o. zmíněným zástavním právem, de facto obratem uvedené pozemky prodala za částku 2 280 000 Kč, tedy za dvojnásobnou cenu, než je dle kupní smlouvy uzavřené s V. U. nabyta (v této kupní smlouvě je kupní cena stanovena ve výši 1 140 000 Kč), a je tedy otázkou, z jakého důvodu nebyla zástavní smlouva zřízená k zajištění pohledávky ve výši 1 140 000 Kč ze získaných prostředků zcela vyplacena, popř. z jakého důvodu nedošlo k výmazu zástavního práva z katastru nemovitostí.
32. Je zřejmé ze shora podrobně rozvedených důvodů, že napadený rozsudek za dosavadního stavu provedeného dokazování a ne zcela perfektního provedení jejich hodnocení nemohl v přezkumném řízení obstát a prováděním důkazů, které odvolací soud v nalézacím řízení postrádá, a které jsou ještě poměrně rozsáhlé (opakovaný výslech svědka P. P. výslech svědka M. H. popř. dalších svědků, zejména svědkyně N. M. a V. J. by odvolací soud nahrazoval činnost soudu I. stupně, což by byl postup neodpovídající ustanovení § 258 odst. 1 písm. c) tr. řádu, podle něhož mimo jiné odvolací soud postupoval. Po doplnění dokazování v uvedeném rozsahu je na obvodním soudu, aby provedené důkazy následně důsledně hodnotil jak jednotlivě, tak ve všech vzájemných relevantních souvislostech a učinil závěry, které rádě odůvodní včetně úvah, které jej k nim vedly, tak aby odůvodnění rozsudku nebylo zatíženo hypotézami či spekulacemi, ale důsledně vycházelo z provedených důkazů a zjištěných skutečností a dostalo tak požadavkům uvedeným v § 125 tr. řádu na odůvodnění meritorního rozhodnutí.
33. Za uvedené situace je rovněž odvolání státního zástupce třeba hodnotit jako předčasné, když výslovně směřuje toliko do výroku o trestu, byť svůj podklad má v neúplných skutkových zjištěních, jak je obvodnímu soudu vytýkáno, proto není na místě se jím podrobněji zabývat.
34. Protože napadený rozsudek v přezkumném řízení neobstál pro vady, které jsou podrobně shora rozebrány, a které nemohl odvolací soud napravit, nezbylo mu, než rozsudek v celém rozsahu zrušit a věc vrátit soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, přičemž nalézací soud je podle § 264 odst. 1 tr. řádu vázán právním názorem, který ve svém rozhodnutí vyslovil odvolací soud a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil. Naproti tomu se odvolací soud neztotožnil s návrhem obhajoby na

postup podle § 262 tr. řádu a příkázání věci k projednání jinému senátu téhož soudu, neboť argumenty snesené odvolatelem takový postup neodůvodňují, když podnětem nemůže být jiný právní názor rozhodujícího soudu, než který zastává odvolatel.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 9. května 2018

JUDr. Eva Brázdilová, v.r.
předsedkyně senátu